

Братска любовь

Въздържателенъ разказъ.

Дива и тѣсна планинска котловина. Шумящъ планински потокъ. На единъ отъ склоноветъ се гуши жалко дръвче. Недалече отъ него, на склона, се вижда голѣма кѣща. Въ нея живѣе една вдовица съ двамата си сина — Темерханъ и Целяга.

Баща имъ отдавна ги бѣше напусналъ. Неговото мѣсто въ семейството зае Темерханъ, който лесно се справи съ задълженията, които има всѣки глава на семейство. Той бѣше трудолюбивъ, благоразуменъ и се ползваше съ голѣмо уважение.

Целяга бѣше другъ. По външностъ той наистина приличаше на братъ си, такъвъ бѣше и той — високъ, строенъ, съ сжщото лице, съ сжщата гореща, стремителна кръвь, каквато иматъ синоветъ на южнитъ планини. Но докато Темерханъ знаеше да владѣе кръвта си, Целяга бѣше напълно подъ нейната властъ. Особено, когато се напиеше. Много горчиви минути той причини на майка си и на брата си съ своята буйностъ. Но Темерханъ му прощаваше и съ всичка сила — чрезъ примѣръ и поука — се мжчеше да поведе брата си изъ правия пѣтъ.

И двамата братя бѣха на тая възраст, въ която живота доставя на човѣка само наслади. Въ бѣли черкезки дрехи, съ кинжали*) извезани съ сребро, съ сини пристегнати пояси и бѣли калпаци, тѣ често ходѣха у съседитъ си на гости или на сватба.

Въ такива случаи, гоститъ не се черпѣха нито съ вино, нито съ ракия. Пророкътъ забраняваше на правовѣрнитъ да пиятъ спиртни напитки. Но затова пѣкъ тамъ варѣха планинска бира — силна и черна.

Еднѣжъ Целяга отиде до единъ отъ съседитъ си — на сватбата на своя приятель.

Целяга бѣше много младъ, а бирата премного силна. Не можейки да владѣе себе си, той се скара съ единъ отъ гоститъ и, докато се намесятъ другитъ — нещастieto стана. Целяга удари противника си съ кинжала, кръвта бликна като отъ фон-

*) Ками (ножове).